

حوزه چهل ملیتی

پای صحبت حجت الاسلام والمسلمین محمد حسین مهدوی مهر
مدیر جامعه المصطفی العالمیه در مشهد

مسائلی که جلوی فکر و استعداد را می گیرد، اجازه بروز خلاقیت ها را بدهد.

جمهوری ناشناخته و وظیفه جامعه المصطفی

یکی از مشکلات ما، شناخت نداشتن مردم دنیا از جمهوری اسلامی است؛ حتی مؤمنان و علاقه مندان به جمهوری اسلامی آشنایی چندانی با این نظام ندارند. نتیجه این ناشناس بودن، این است که نمی توانیم حرفمان را بزنیم و به مردم بفهمانیم که دنبال سلاح هسته ای و جنگ نیستیم. تصور عمومی این است که وقتی کسی قدرت پیدا می کند، بر همه مسلط خواهد شد؛ در صورتی که ما اصلاً چنین فکری را نداریم، ولی افرادی را نداشته ایم که این فکر را به دنیا انتقال دهیم. ما باید افرادی را داشته باشیم که حرف هایمان را با زبان و فرهنگ مردم جهان و در خور فهم آن ها بیان کنند.

جامعه المصطفی و ظرفیت های مشهد
جامعه المصطفی در مشهد، از نظر ظرفیت نرم افزاری از سطح بسیار بالایی برخوردار است. مشهد صاحب دومین دانشگاه کشور و دومین حوزه

تعداد کشور داشته باشد. این کار برای حوزه هم باید انجام شود که در افق ۱۴۰۰ در چه وضعیتی باشد.

کاستی های کمی و کیفی حوزه

ما از نظر کمی مشکل داریم؛ در همین مشهد مساجد و مدارس هست که هنوز امام جماعت روحانی ندارد و معنایش این است که از خدمات فرهنگی و مذهبی حوزه کم تر استفاده می کنند. این در حالی است که مشهد حوزه علمیه بزرگی دارد و وضعیت دیگر شهرها و روستاها جای خود دارد! پس از پیروزی انقلاب اسلامی که زمینه ای برای رشد و شکوفایی اسلام در ایران فراهم شده، توقع بود که ده ها و صدها نفر هم چون شهید مطهری پرورش دهیم؛ در حالی که شهید مطهری در اوج رژیم طاغوت به شکوفایی رسید و فعالیت کرد و در حکومت اسلامی خیلی بیشتر از این باید جای رشد داشته باشیم. امروز هجوم سایت ها، شبکه های ماهواره ای و رادیوها برای اسلام زدایی و اسلام هراسی شدت گرفته است. اگر ما نتوانیم با آن ها مقابله کنیم دچار مشکل می شویم. حوزه باید برای نخبگانش زمینه سازی کند و بدون تشریفات و

نهادهای حوزوی، عمده تعاملات حوزه علمیه با حکومت را بر دوش می کشند و البته جامعه المصطفی، از آن جاکه میزبانی طلاب خارجی را هم بر عهده دارد، اهمیتی مضاعف می یابد. پای صحبت مدیر این مرکز علمی در مشهد، به بررسی برنامه های این مرکز و فرصت های پیش رو پرداخته ایم.

رسالت حوزه: ابلاغ محاسن کلام

چشم انداز جامعه المصطفی

باید ببینیم برای چنین هدف بزرگ و مهمی چه کرده ایم؟ آیا برای این منظور به قدر کافی افرادی را تربیت کرده ایم؟ آیا کمیت نیروی انسانی ما با هفت میلیارد نفر جمعیت زمین نسبتی دارد؟ سرانه دسترسی به عالم و روحانی در نسبت با جمعیت جهان چقدر است و چقدر باید باشد؟ بر این اساس باید تولید داشته باشیم و البته نباید آن چنان آرمانی فکر کنیم که از اصلش بمانیم! نیروی انسانی در سطوح مختلفی مورد نیاز است؛ گروهی در حد کارشناس مذهبی برای مساجد و مراکز فرهنگی، گروهی کارشناسان ارشدی برای مدیریت فرهنگی و سطوح بالاتر. جامعه المصطفی چشم انداز فعالیتش را تدوین و مشخص کرده که مثلاً در چه سالی، چه تعداد طلبه و از چه

رسالتی که حوزه علمیه بر دوش دارد، همان رسالتی است که بر دوش رسول خدا (ص) بوده است؛ با همان گستردگی، تبلیغ به معنای معرفی محاسن و زیبایی های اسلام به جهانیان است؛ همان گونه که ائمه ما (ع) فرموده اند که: «إِنَّ النَّاسَ لَوَ عِلْمُوا محاسن کلامنا لاتبعونا»: اگر مردم زیبایی های کلام ما و آن چه ما می دانیم را ببینند، بی تردید از ماتبعیت می کنند. ما باید مردم را با این زیبایی ها آشنا کنیم؛ مردم به این زیبایی ها علاقه مند هستند و آن را انتخاب می کنند. اگر می بینیم که چنین نیست، به دلیل آن است که مردم را با زیبایی های آن آشنا نکرده ایم. آن ها که معاندند و پذیرش ندارند، اندک اندک بنابر این طلاب ابتدا باید خود با این زیبایی ها آشنا شوند تا بتوانند مردم منطقه شان را با آن آشنا کنند و پیام دین را به مردم ابلاغ کنند.